

วัดกันที่ ไสหรือหมอง

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ลูกเณร คนที่เขาต้องโอกาส คือ โอกาสที่เขาจะได้ทำพระนิพพานให้แจ้ง เขาต้อง เพราะมันแต่ไปทำมาหากินกัน ชีวิตเขาก็วน ๆ เวียน ๆ กันไปอยู่อย่างนั้น ไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะว่า ตอนใกล้จะละโลก ไปสู่ปรโลกนั้น เขาไม่ได้วัดว่า ใครเรียนอะไรมา ใครสวย ใครรวย ใครหล่อ ใครมีศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำแค่ไหน แต่ตรงนั้นวัดกันที่ **ใครใจใส หรือใจหมอง**

ต้องคิดอย่างนี้

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ใครสั่งสมบุญก็ใจใส ใครสั่งสมบาปก็ใจหมอง ถ้าสั่งสมบุญใจใสก็ไปสู่สุคติโลกสวรรค์ ถ้าสั่งสมบาปใจหมองก็ไปอบาย ไปมีทุกข์ หรือพลัดไปยมโลก เขาก็ไม่ได้ถามว่า เรียนมาจากไหน เรียนวิชาอะไรมา แต่ถามว่า **เจ้าไปทำบาปอย่างนี้ใช่ไหม เจ้าทำบุญอย่างนี้ใช่ไหม** ฉะนั้น จึงขึ้นอยู่กับบุญกับบาปเท่านั้น

ลูกเณรมาเรียนสุดยอดของวิชาที่เดียว ต้องภูมิใจ ภูมิใจว่า เราเป็นผู้ได้โอกาสที่จะมาศึกษาภาษาบาลี ซึ่งมีเอาไว้สำหรับเฉพาะผู้มีบุญ เพื่อรักษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สำหรับตัวเราเองก็เพื่อจะทำพระนิพพานให้แจ้ง และเพื่อชาวโลกจะได้ดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง และทำพระนิพพานให้แจ้งเช่นเดียวกัน **ต้องคิดอย่างนี้นะลูกนะ**

มรรคผลนิพพานไม่ล้ำสมัย

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เมื่อบวชมาแล้ว สิ่งที่ลูกเณรจะต้องศึกษา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา เป้าหมายของเราคือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง มีตัวอย่างมากมายในสมัยพุทธกาล ที่สามเณรบวชแล้วได้เป็นพระอรหันต์ บรรลุมรรคผลนิพพาน

และ**มรรคผลนิพพานไม่ได้ล้ำสมัย** ปัจจุบันนี้ก็สามารถบรรลุได้ เพราะอยู่ในตัวของเรา มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ อยู่ในตัวของเรา ไม่ได้อยู่นอกโลก ของที่อยู่ในตัวของเรา ถือว่าเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวที่สุด อยู่ในวิสัยที่เราสามารถไปศึกษา ไปแสวงหา ไปทำให้แจ้งได้

ลูกของผู้วิเศษสุด

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สามเณรเมื่อบวชเป็นพระแล้ว เราได้ครองผ้ากาสาวพัสตร์ชุดนี้ เราเป็นลูกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า **เราเป็นลูกของผู้วิเศษสุด** ที่ทั้งมนุษย์ เทวดา พรหม อรูปพรหมต้องกราบไหว้